

Betænkning afgivet af Undervisningsudvalget den [11. december 2018]

2. udkast (ændringsforslag)

til

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om erhvervsuddannelser og lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

(Modelparametre for erhvervsuddannelser til brug for beregning af praktikpladsafhængigt arbejdsgiverbidrag, justering af det aktivitetsafhængige VEU-bidrag, merbidragsfritagelse m.v.)

[af undervisningsministeren (Merete Riisager)]

1. Ændringsforslag

Undervisningsministeren har stillet 7 ændringsforslag til lovforslaget.

2. Indstillinger

◇

Inuit Ataqatigiit, Nunatta Qitornai, Tjóðveldi og Javnaðarflokkurin havde ved betænkningssagens afgivelse ikke medlemmer i udvalget og dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske bemærkninger i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

3. Politiske bemærkninger

<Parti/partier>

◇

<Parti/partier>

◇

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Ændringsforslag

Af undervisningsministeren, tiltrådt af ◇:

Til § 1

1) Efter nr. 15 indsættes som nye numre:

»01. I § 19 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan anvende opsparede midler vedrørende bidrag som nævnt i § 18, stk. 1, til dækning af et midlertidigt likviditetsunderskud som følge af forsinket indbetaling af ATP-bidrag for forsikrede og ikke-forsikrede personer, der modtager VEU-godtgørelse m.v. fra en offentlig myndighed i løbet af året. Undervisningsministeren kan endvidere godkende, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan optage lån i et pengeinstitut el.lign. til dækning af et sådant midlertidigt likviditetsunderskud.

02. I § 21 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 21 b« til: »§§ 21 b og 21 i«.

03 I § 21 a, stk. 1, 2. pkt., ændres »stk. 3-10« til: »stk. 3-11«.

[Hjemmel til dækning af midlertidigt likviditetsunderskud og konsekvensændringer]

2) Efter nr. 16 indsættes som nye numre:

»04. I § 21 a, stk. 5, nr. 1, litra a, og § 21 a, stk. 7, nr. 3, ændres »stk. 9« til: »stk. 10«.

05. I § 21 a, stk. 5, nr. 2, 2. pkt., § 21 d, stk. 2, og § 21 e, stk. 2, ændres »stk. 10« til: »stk. 11«.

[Konsekvensændringer]

3) Nr. 19 udgår.

[Lovteknisk korrektion som følge af ændringsforslag nr. 2]

4) Efter nr. 20 indsættes:

»06. I § 21 g ændres »og 21 d« til: », 21 d og § 21 i.«
[Konsekvensændringer]

5) I det under nr. 18 foreslåede § 21 b, stk. 4, nr. 2, 1. pkt., ændres »eller elever« til: »og samtlige ansøgende elever«.
[Sproglig præcisering af den foreslåede § 21 b]

6) Nr. 21 affattes således:

»21. Efter § 21 g indsættes:

»§ 21 h: Ved erhvervsuddannede årsværk forstås en eller flere medarbejdere, som har en erhvervsuddannelse som den højest fuldførte uddannelse, jf. dog § 21 a, stk. 7-9, og som tilsammen har en beskæftigelsesgrad, der svarer til én persons fuldtidsarbejde i et helt kalenderår. Erhvervsuddannelse som højest fuldførte uddannelse efter 1. pkt. omfatter ikke skolebaseret uddannelse uden praktik i en virksomhed. Alle erhvervsuddannede medarbejdere, herunder ikkefuldtidsbeskæftigede, indgår med deres respektive beskæftigelsesgrad i beregningen af virksomhedens samlede antal erhvervsuddannede årsværk. Beskæftigelsesgraden udregnes på grundlag af arbejdsgivernes ATP-bidrag.

§ 21 i. Følgende arbejdsgivere, som opfylder betingelsen i § 21 a, stk. 2, kan efter ansøgning til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fritages for at betale merbidrag efter § 21 a, stk. 1, for elever på erhvervsuddannelsen til social- og sundhedshjælper og erhvervsuddannelsen til social- og sundhedsassistent, som arbejdsgiveren uddanner efter skriftlig aftale med den offentlige myndighed, som har indgået uddannelsesaftale med eleven:

- 1) Private leverandører, der udfører opgaver efter §§ 83, 83 a eller 86 i lov om social service, og
- 2) Private leverandører, der udfører opgaver efter § 66, stk. 1, nr. 5 og 6, §§ 85, 107-108 og 110 i lov om social service.

Stk. 2. Der kan alene ske merbidragsfritagelse for de kalenderdage, hvor eleven uddannes hos arbejdsgiveren.

Stk. 3. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan fastsætte nærmere regler om procedurer for ansøgning og behandling af ansøgninger om fritagelse for betaling af merbidrag, herunder dokumentationskrav. Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan endvidere fastsætte regler om, at dokumentation kan ske ved, at arbejdsgiveren afgiver en skriftlig erklæring på tro og love.««

[Udvidelse af anvendelsesområdet for den foreslåede § 21 i]

Til § 5

7) Stk. 5-7 affattes således:

»Stk. 5. § 5 a i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 7, finder ikke anvendelse for ophold på kostafdeling, der er påbegyndt før den 1. juli 2019. For sådanne ophold finder den hidtidige § 5 a i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fortsat an-

vendelse. § 7 a, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 8, finder ikke anvendelse for overenskomstmæssige udgifter til ophold på kostafdeling, som er påbegyndt før den 1. juli 2019. For sådanne udgifter finder den hidtidige § 7 a, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fortsat anvendelse.

Stk. 6. § 21 b i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 18, har virkning for stillingsopslag, som er opslået den 1. januar 2018 eller senere. § 21 b, stk. 4, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 18, finder dog ikke anvendelse for stillingsopslag, som er opslået før den 1. januar 2019. For sådanne stillingsopslag er det en betingelse for merbidragsfritagelse for perioden nævnt i § 21 b, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 18, at et af følgende er opfyldt i hele perioden:

- 1) Arbejdsgiveren har ikke modtaget ansøgninger fra elever, der har bestået et relevant grundforløb. Modtager arbejdsgiveren alene ansøgning fra en sådan elev, som arbejdsgiveren indgår uddannelsesaftale med i perioden, bortfalder retten til fritagelse for merbidrag for perioden nævnt i § 21 b, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 18, dog ikke. Efter behandling af modtagne ansøgninger underretter arbejdsgiveren den enkelte elevs skole, hvis eleven ikke har gennemført et relevant grundforløb.
- 2) Samtlige ansøgende elever, der har bestået et relevant grundforløb, afslår arbejdsgiverens tilbud om en praktikplads. Efter modtagelse af afslag fra samtlige ansøgende elever underretter arbejdsgiveren den enkelte elevs skole om, at eleven har afslået den tilbudte praktikplads.
- 3) Der er ikke registreret elever på uddannelsen på Undervisningsministeriets centrale praktikpladsportal, der har haft en synlig profil på portalen.

Stk. 7. Regler fastsat i medfør af § 5 a, stk. 5, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 811 af 20. juni 2018, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 5 a, stk. 5, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag som affattet ved denne lovs § 1, nr. 7.«

[Hjemmel for undervisningsministeren til at sætte lovforslagets § 1, nr. 15, i kraft udgår og indsættelse af lovteknisk korrektion]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Det foreslås, at der indsættes tre nye numre i det fremsatte lovforslags § 1.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 19, stk. 4, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Efter det foreslåede § 19, stk. 4, 1. pkt., vil Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kunne anvende opsparede midler vedrørende bidrag som nævnt i lovens § 18, stk. 1, til dækning af et midlertidigt likviditetsunderskud som følge af for-

sinket indbetaling af ATP-bidrag for forsikrede og ikke-forsikrede, der modtager VEU-godtgørelse m.v. fra en offentlig myndighed i løbet af året.

Der beregnes ikke renter for denne midlertidige overførsel af likviditet mellem de to arbejdsgiverfinansierede ordninger i regi af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag efter det foreslåede 1. pkt.

Efter det foreslåede § 19, stk. 4, 2. pkt., vil undervisningsministeren kunne godkende, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kan optage lån i et pengeinstitut el.lign. til dækning af et sådant midlertidigt likviditetsunderskud.

Baggrunden for det foreslåede er, at det med forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og forskellige andre love (Styrket og mere fleksibel voksen-, efter- og videreuddannelse og flytning af administrationen af VEU-godtgørelsen m.v. til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag), jf. Folketingstidende 2018-19, A, L 72 som fremsat, side 31ff, foreslås, at administrationen af VEU-godtgørelse m.v. placeres i Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Beskæftigelsesministeren har med hjemmel i bl.a. § 13 i lov om godtgørelse og tilskud til befordring ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og efter forhandling med undervisningsministeren og efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension efter bemyndigelse udstedt bekendtgørelse nr. 895 af 29. juni 2017 om indbetaling af ATP-bidrag for medlemmer af a-kasser m.fl. I denne bekendtgørelses § 10 er det nærmere reguleret, hvorledes ATP-bidrag for forsikrede og ikke-forsikrede personer, der modtager VEU-godtgørelse m.v., opgøres af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, og at det samlede bidrag overføres af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering til Arbejdsmarkedets Tillægspension inden et nærmere fastsat forfaldstidspunkt. Hvis Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering på grund af for sen indberetning fra en a-kasse ikke kan overføre bidrag fra denne a-kasse rettidigt, ifalder a-kassen ansvaret for betaling af renter for forsinket indbetaling. Renterne udgør 1½ pct. af det samlede bidrag for hver påbegyndt måned regnet fra kvartalets udløb.

Det er i forbindelse med flytningen af VEU-administrationen forventningen, at de gældende regler om overførsel af ATP-bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension vil blive ændret, således at det for fremtiden vil være Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, der vil skulle indbetale ATP-bidrag for både forsikrede og ikke-forsikrede personer, der modtager VEU-godtgørelse m.v., til Arbejdsmarkedets Tillægspension. Det er tillige forventningen, at reglerne vil blive ændret, således at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag forud for indbetalingen af det samlede ATP-bidrag vil skulle anmode Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering om refusion for den del af det samlede bidrag, der skal betales af a-kasserne og de private arbejdsgivere. For forsikrede personer vil det dreje sig om 1/3 af ATP-bidraget fra hhv. arbejdsgiveren og a-kassen, mens det for ikke-forsikrede personer vil dreje sig om ½ af ATP-bidraget fra arbejdsgiveren.

Det forventes, at der i 2019 vil være tale om et beløb på omkring 2,5 mio. kr.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering vil skulle overføre midlerne til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, således at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil kunne indbetale ATP-bidragene til Arbejdsmarkedets Tillægspension på forfaldsdatoen. Der vil imidlertid kunne opstå situationer – fx pga. et systemnedbrud eller lignende – hvor Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ikke får ATP-indbetalingerne i tide.

Med det foreslåede ændringsforslag vil Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kunne anvende opsparede midler vedrørende bidrag som nævnt i lovens § 18, stk. 1, til dækning af et midlertidigt likviditetsunderskud som følge af forsinket indbetaling af ATP-bidrag for forsikrede og ikke-forsikrede personer, der modtager VEU-godtgørelse m.v., fra en offentlig myndighed (for tiden Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering) i løbet af året, subsidiært vil Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kunne optage lån i et pengeinstitut el.lign. til dækning af et sådant midlertidigt likviditetsunderskud efter undervisningsministerens godkendelse.

Banklån omfattet af den foreslåede § 19, stk. 4, 2. pkt., vil være omfattet af den nuværende statsgaranti.

Det bemærkes, at det foreslåede § 19, stk. 4, efter forslaget vil træde i kraft den 1. januar 2019.

Det foreslås, at henvisningen til lovens § 21 b i § 21 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag udvides til også at henvise til det foreslåede nye § 21 i. Begge bestemmelser vedrører muligheden for fritagelse for merbidrag.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af det fremsatte lovforslags § 1, nr. 21, hvorved der foreslås indsat en ny § 21 i i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Det foreslås endvidere, at henvisningen til lovens § 21 a, stk. 3-10, i § 21 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ændres til en henvisning til § 21 a, stk. 3-11.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af det fremsatte lovforslags § 1, nr. 17, hvorved der foreslås indsat et nyt stk. 9 i § 21 a i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, hvorved § 21 a, stk. 10 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil blive stk. 11.

Til nr. 2

Det foreslås, at der indsættes to nye numre efter det fremsatte lovforslags § 1, nr. 16.

Det foreslås, at henvisning til lovens § 21 a, stk. 9, i § 21 a, stk. 5, nr. 1, litra a, og § 21 a, stk. 7, nr. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ændres til § 21 a, stk. 10.

Det foreslås endvidere, at henvisningen til lovens § 21 a, stk. 10, i § 21 a, stk. 5, nr. 2, 2. pkt., § 21 d, stk. 2, og § 21 e, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag ændres til § 21 a, stk. 11.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af det fremsatte lovforslags § 1, nr. 17, hvorved der foreslås indsat et nyt stk. 9 i § 21 a i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, hvorved § 21 a, stk. 9 og 10 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil blive stk. 10 og 11.

Til nr. 3

Det foreslås, at det fremsatte lovforslags § 1, nr. 19, udgår.

Det foreslåede er en lovteknisk konsekvens af ændringsforslag 2, hvortil der henvises.

Til nr. 4

Det følger af § 21 g i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag udarbejder en særskilt opgørelse for indbetalinger efter §§ 21 a og 21 e og udbetalinger efter §§ 15 g, 15 h, 21 b, 21 c og 21 d som en del af årsregnskabet's noter, jf. lovens § 24 om regnskab.

Det foreslås, at der efter det fremsatte lovforslags § 1, nr. 20, indsættes et nyt nummer, hvorved der indsættes en ny henvisning i § 21 g i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag til den foreslåede, nye § 21 i.

Det foreslåede har baggrund i, at der foreslås indført en ny ordning om fritagelse for merbidrag for visse leverandører, jf. ændringsforslag 6.

Det foreslåede vil indebære, at bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil skulle udarbejde en særskilt opgørelse for indbetalinger efter §§ 21 a og 21 e og udbetalinger efter §§ 15 g, 15 h, 21 b, 21 c, 21 d og § 21 i som en del af årsregnskabet's noter, jf. lovens § 24.

Til nr. 5

Det foreslås, at der foretages en sproglig præcisering af det foreslåede § 21 b, stk. 4, nr. 2, 1. pkt., således at det fremgår direkte af bestemmelsens ordlyd, at det er samtlige ansøgende elever på et relevant grundforløb, der i medfør af regler udstedt i medfør af § 66, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser har pligt til at være registreret som praktikpladssøgende med en synlig profil på den centrale praktikpladsportal senest 8 uger før afslutningen af grundforløbet, og samtlige ansøgende elever, der har bestået et relevant grundforløb, der skal have afslået arbejdsgiverens tilbud om en praktikplads, før bestemmelsen vil kunne berettige til fritagelse for merbidrag.

Ændringsforslaget vil ikke indebære materielle ændringer i forhold til det fremsatte lovforslag.

Til nr. 6

Med ændringsforslag 6 nyaffattes § 1, nr. 21, i det fremsatte lovforslag. De materielle ændringer i forhold til det fremsatte lovforslags § 1, nr. 21, findes i det foreslåede nye § 21 i, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Den foreslåede nye affattelse af § 21 h i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i nærværende ændringsforslag er alene lovteknisk begrundet og svarer ordret til den foreslåede affattelse af § 21 h i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i § 1, nr. 21, i det fremsatte lovforslag. For denne bestemmelse henvises der i sin helhed til bemærkningerne til det fremsatte lovforslags § 1, nr. 21, jf. Folketingstidende 2018-19, A, L 104 som fremsat, side 52 ff.

Med ændringsforslag 6 nyaffattes § 1, nr. 21, i det fremsatte lovforslag. De materielle ændringer i forhold til det

fremsatte lovforslags § 1, nr. 21, findes i det foreslåede nye § 21 i, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Den foreslåede nye affattelse af § 21 h i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i nærværende ændringsforslag er alene lovteknisk begrundet og svarer ordret til den foreslåede affattelse af § 21 h i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i § 1, nr. 21, i det fremsatte lovforslag. For denne bestemmelse henvises der i sin helhed til bemærkningerne til det fremsatte lovforslags § 1, nr. 21, jf. Folketingstidende 2018-19, A, L 104 som fremsat, side 52 ff.

Der foreslås på baggrund af drøftelser med arbejdsmarkedets parter en udvidelse af den foreslåede ordning med fritagelse for merbidrag for private leverandører af visse ydelser på det sociale område i § 21 i i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i det fremsatte lovforslags § 1, nr. 21.

Den foreslåede ordning i det fremsatte lovforslag skulle understøtte, at private leverandører fortsat har en tilskyndelse til at bidrage til uddannelsesopgaven på de offentlige velfærdsområder, ikke mindst i lyset af de aktuelle udfordringer med at rekruttere social- og sundhedspersonale. Derfor var det foreslået, at disse leverandører kunne søge om merbidragsfritagelse for den periode, hvor de rent faktisk har udført en uddannelsesopgave ved at bidrage til at uddanne en elev i praktik, så de ikke opkræves et merbidrag alene som følge af den formelle konstruktion og aftale mellem offentlig myndighed og leverandør. Dette ændringsforslag skal fremme, at forslaget har den ønskede effekt.

Det foreslås, at det foreslåede § 21 i, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag affattes således, at der sker en opstilling af de leverandører på ældreområdet og det specialiserede socialområde, der på visse betingelser vil kunne søge om fritagelse for merbidrag. Opstillingen vil indebære en udvidelse af de typer af leverandører, der foreslås omfattet af bestemmelsen.

Anvendelsen af den foreslåede ordning vil blive monitoreret af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag som del af administrationens ordinære opfølgning på den samlede praktikpladsafhængige AUB-model. Monitoreringen skal tilvejebringe grundlag for en årlig stillingtagen til, om der er indikationer på u hensigtsmæssig anvendelse af denne mulighed for merbidragsfritagelse. I så fald vil der kunne ske en begrænsning af muligheden for merbidragsfritagelse efter denne bestemmelse igen.

Med det foreslåede, nye § 21 i, stk. 1, 1. led, vil en arbejdsgiver (leverandør, jf. nedenfor) som nævnt i de foreslåede, nye nr. 1 og 2, som opfylder betingelsen i § 21 a, stk. 2, efter ansøgning til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kunne fritages for at betale merbidrag efter § 21 a, stk. 1, for elever på erhvervsuddannelsen til social- og sundhedshjælper og erhvervsuddannelsen til social- og sundhedsassistent, som arbejdsgiveren uddanner efter skriftlig aftale med den offentlige myndighed, som har indgået uddannelsesaftale med eleven.

Den foreslåede, nye § 21 i regulerer ikke, hvem der kan godkendes som praktikvirksomhed, eller hvorledes evt. udstationering af elever skal finde sted. Det er efter § 38, stk. 6, nr. 1, i lov om erhvervsuddannelser de faglige udvalg, der træffer afgørelse med hensyn til godkendelse af praktikvi-

rksomheder, jf. § 31, stk. 1, og § 46. Det følger af § 106, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 286 af 18. april 2018 om erhvervsuddannelser, at en virksomhed, der har forpligtet sig til at lade en del af elevens uddannelse gennemføre i en anden virksomhed, er ansvarlig over for eleven for den samlede praktikuddannelse. Herunder er virksomheden ansvarlig for, at udstationeringen sker i den aftalte eller forudsatte periode inden for den aftalte uddannelsestid, og at den virksomhed, hvortil udstationeringen sker, er godkendt til at gennemføre den pågældende del af praktikuddannelsen. Tilsvarende følger af bekendtgørelsens § 106, stk. 2, at virksomheder, der i henhold til § 66 d, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser, lader eleven modtage supplerende skolepraktik, er ansvarlig over for eleven for den samlede praktikuddannelse. Efter § 38, stk. 6, nr. 1, i lov om erhvervsuddannelser er det de faglige udvalg, der træffer afgørelse med hensyn til godkendelse af praktikvirksomheder, jf. § 31, stk. 1, og § 46.

Det bemærkes, at den sædvanlige sprogbrug i det praktikpladsafhængige AUB-bidrag anvendes i det foreslåede, nye § 21 i. Med ”arbejdsgiver” menes der således efter forslaget den udstationeringsvirksomhed, der som arbejdsgiver (for andre medarbejdere end eleven, jf. nedenfor) ellers ville skulle betale merbidrag efter lovens § 21 a, fordi arbejdsgiverens (udstationeringsvirksomhedens) uddannelsesratio er lavere end arbejdsgiverens (udstationeringsvirksomhedens) måluddannelsesratio. Der menes ikke den udstationerende arbejdsgiver, som har indgået uddannelsesaftalen med eleven, og som er ansvarlig over for eleven for den samlede praktikuddannelse. Det er således efter forslaget muligt at søge om merbidragsfritagelse for en arbejdsgiver (udstationeringsvirksomhed), som ellers ville skulle betale merbidrag, men som har påtaget sig at uddanne elever, som virksomheden el.lign. ikke har indgået uddannelsesaftale med. Det er følgelig ikke den arbejdsgiver, der har indgået uddannelsesaftale med eleven, der vil kunne ansøge om fritagelse efter den foreslåede bestemmelse.

Som noget nyt i forhold til den foreslåede § 21 i i det fremsatte lovforslags § 1, nr. 21, vil udstationeringsvirksomheden skulle have påtaget sig denne uddannelsesopgave efter skriftlig aftale med den offentlige myndighed, som har indgået uddannelsesaftale med eleven. En sådan aftale kan fx være en del af en driftsoverenskomst, en del af en kontrakt indgået efter udbud eller udformes som et selvstændigt dokument alene om uddannelsesopgaven. Også denne del af ændringsforslag 6 vil indebære en udvidelse i forhold til det foreslåede § 21 i i det fremsatte lovforslags § 1, nr. 21, der er begrænset til tilfælde, hvor leverandøren uddanner eleven på grundlag af driftsoverenskomst med en offentlig myndighed efter reglerne i lov om social service (serviceloven).

Det nye § 21 i, stk. 1, nr. 1, vil omfatte private leverandører, der udfører opgaver efter §§ 83, 83 a eller 86 i serviceloven.

Personlig og praktisk hjælp og madservice efter servicelovens § 83, rehabiliteringsforløb efter servicelovens § 83 a, og genoptræning og vedligeholdelsestræning efter servicelovens § 86 ydes til borgere uanset boform.

Efter servicelovens § 83 skal kommunalbestyrelsen tilbyde 1) personlig hjælp og pleje, for eksempel hjælp til per-

sonlig hygiejne, 2) hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet, for eksempel rengøring, og 3) madservice. Den personlige og praktiske hjælp og madservice gives til personer, som på grund af midlertidigt eller varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer ikke selv kan udføre disse opgaver.

Efter servicelovens § 83 a skal kommunalbestyrelsen tilbyde et korterevarende og tidsafgrænset rehabiliteringsforløb til personer med nedsat funktionsevne, hvis rehabiliteringsforløbet vurderes at kunne forbedre personens funktionsevne og dermed nedsætte behovet for personlig og praktisk hjælp og madservice efter servicelovens § 83.

Efter servicelovens § 86, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen tilbyde genoptræning til afhjælpning af fysisk funktionsnedsættelse forårsaget af sygdom, der ikke behandles i tilknytning til en sygehusindlæggelse, og efter servicelovens § 86, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen tilbyde hjælp til at vedligeholde fysiske eller psykiske færdigheder til personer, som på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer har behov herfor.

Kommunalbestyrelsen skal efter servicelovens § 91, stk. 1, skabe grundlag for, at modtagere af hjælp efter servicelovens § 83 kan vælge mellem to eller flere leverandører af denne hjælp, hvoraf den ene leverandør kan være kommunal. Efter servicelovens § 91, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen for at opfylde forpligtelsen i medfør af § 91, stk. 1 som minimum 1) indgå kontrakt med to eller flere leverandører eller 2) tilbyde modtagerne et fritvalgsbevis, som giver borgere, der er visiteret til hjælp efter § 83, adgang til, at de pågældende borgere selv indgår aftale med en cvr-registreret virksomhed om hjælpens udførelse.

Forpligtelsen til at skabe grundlag for at modtagere af hjælp efter § 83 kan vælge mellem to eller flere leverandører af denne hjælp, omfatter efter servicelovens § 83 ikke beboere i plejehjem m.v., jf. servicelovens § 192, lejere i plejeboligbebyggelser, der er omfattet af lov om almene boliger m.v. eller lov om boliger for ældre og personer med handicap, lejere og beboere i friplejeboliger, der er omfattet af lov om friplejeboliger, og lejere i tilsvarende boligenheder.

Efter servicelovens § 4, stk. 2, opfylder kommunalbestyrelsen sit forsyningsansvar ved brug af egne tilbud og ved samarbejde med andre kommuner, regioner eller private tilbud. Kommunalbestyrelsen kan således beslutte at bruge private leverandører i udførelsen af opgaver efter servicelovens §§ 83, 83 a og 86, også uden for området for frit leverandørvalg efter servicelovens § 91.

Private leverandører vil således eksempelvis kunne være private leverandører efter servicelovens § 91, private leverandører, herunder selvejende institutioner, der driver et plejehjem eller plejeboliger efter driftsoverenskomst med kommunen eller efter et udbud.

Private leverandører vil også omfatte friplejeboligleverandører efter lov om friplejeboliger, jf. lovbekendtgørelse nr. 1162 af 26. oktober 2017.

Friplejeboligleverandører efter lov om friplejeboliger er certificeret af Sundhedsstyrelsen efter § 5, stk. 1, i lov om friplejeboliger.

Det følger af § 5, stk. 2, i lov om friplejeboliger, at certificationen skal omfatte levering af personlig pleje, praktisk hjælp og madservice efter §§ 83 og 87 i serviceloven. Af § 5, stk. 3, i lov om friplejeboliger følger endvidere, at certificationen kan omfatte visse andre tilbud efter serviceloven. Det drejer sig om rehabiliteringsforløb, jf. servicelovens § 83 a, socialpædagogisk bistand, jf. servicelovens § 85, genoptræning m.v., jf. servicelovens § 86, ledsagelse, jf. servicelovens § 97, særlige kontaktpersoner for personer, som er døvblinde, jf. servicelovens § 98, og behandlingsmæssige tilbud, jf. servicelovens § 102. Certification som friplejeboligleverandør kan meddeles til fysiske og juridiske personer, jf. § 6 i lov om friplejeboliger.

Efter § 8, stk. 1, i lov om friplejeboliger skal friplejeboligleverandøren levere de tilbud, som kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om, jf. serviceloven, og skal varetage formålet med den hjælp, som kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om.

Det nye § 21 i, stk. 1, nr. 2, vil omfatte private leverandører, der udfører opgaver efter § 66, stk. 1, nr. 5 og 6, §§ 85, 107-108 og 110 i serviceloven.

Servicelovens § 66, stk. 1, nr. 5 og 6, oplister to af de mulige anbringelsessteder for børn og unge, som kommunalbestyrelsen kan benytte, hvis kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om anbringelse uden for hjemmet efter servicelovens § 52. Servicelovens § 66, stk. 1, nr. 5, vedrører opholdssteder, og § 66, stk. 1, nr. 6, vedrører døgninstitutioner, herunder delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner samt sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger.

Efter servicelovens § 85 skal kommunalbestyrelsen tilbyde hjælp, omsorg eller støtte samt optræning og hjælp til udvikling af færdigheder. Hjælpen skal tilbydes personer, der har behov herfor på grund af betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer.

Efter servicelovens § 107 skal kommunalbestyrelsen tilbyde midlertidigt ophold i boformer til personer, som på grund af betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer har behov herfor.

Efter servicelovens § 108 skal kommunalbestyrelsen tilbyde ophold i boformer, der er egnet til længerevarende ophold, til personer, som på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for omfattende hjælp til almindelige, daglige funktioner eller pleje, omsorg eller behandling, og som ikke kan få dækket disse behov på anden vis.

Efter servicelovens § 110 skal kommunalbestyrelsen tilbyde midlertidigt ophold i boformer til personer med særlige sociale problemer, som ikke har eller ikke kan opholde sig i egen bolig, og som har behov for botilbud og for tilbud om aktiverende støtte, omsorg og efterfølgende hjælp.

Det følger af servicelovens § 4, stk. 3, jf. lov om socialtilsyn § 4, stk. 1, nr. 2, at opholdssteder for børn og unge efter servicelovens § 66, stk. 1, nr. 5, og døgninstitutioner efter § 66, stk. 1, nr. 6, samt botilbud efter §§ 107, 108 og 110 skal være godkendt af socialtilsynet for at kunne indgå i den kommunale forsyning. Der gælder samme krav om godkendelse fra socialtilsynet for tilbud med socialpædagogisk støt-

te efter servicelovens § 85, såfremt hjælpen er omfattet af lov om socialtilsyn § 4, stk. 1, nr. 3. Det er socialtilsynet, som afgør, hvorvidt et tilbud skal godkendes af socialtilsynet, jf. lov om socialtilsyn § 4, stk. 2.

Vurderer socialtilsynet, at et tilbud med socialpædagogisk støtte efter servicelovens § 85 ikke er omfattet af lov om socialtilsyn § 4, stk. 1, nr. 3, og derfor ikke skal godkendes af socialtilsynet, skal tilbuddet ikke godkendes, inden tilbuddet kan indgå i kommunens forsyning efter servicelovens § 4. Den kommune, hvori leverandøren af tilbuddet er beliggende, skal i disse tilfælde føre det driftsorienterede tilsyn med tilbuddet, jf. servicelovens § 148 a, medmindre tilbuddet er opført af regionsrådet. Kommunens driftsorienterede tilsyn efter servicelovens § 148 a omfatter tilsyn med tilbuddets personale, bygninger og økonomi.

Med private leverandører menes i de foreslåede nye § 21 i, stk. 1, nr. 1 og 2, ikke-offentlige leverandører, som fx private virksomheder og lignende selvejende institutioner eller fonde.

Efter det foreslåede, nye § 21 i, stk. 2, kan der alene ske merbidragsfritagelse for de kalenderdage, hvor eleven uddannes hos arbejdsgiveren (udstationeringsvirksomheden). Det foreslåede vil indebære, at det vil være den periode, som arbejdsgiveren (udstationeringsvirksomheden) er forpligtet ifølge den indgåede aftale til at uddanne eleven på vegne af den offentlige myndighed, der afgrænser de dage, som arbejdsgiveren (udstationeringsvirksomheden) kan søge for. Både praktik- og skoleperioder vil kunne være omfattet. Bestemmelsen svarer i øvrigt til den foreslåede § 21 i, stk. 1, 2. pkt., i det fremsatte lovforslag § 1, nr. 21.

Det foreslåede, nye § 21 i, stk. 3, svarer til det foreslåede § 21 i, stk. 2, i det fremsatte lovforslag § 1, nr. 21.

Til nr. 7

Med ændringsforslag 6 nyaffattes § 1, nr. 21, i det fremsatte lovforslag. De materielle ændringer i forhold til det fremsatte lovforslags § 1, nr. 21, findes i det foreslåede nye § 21 i, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Den foreslåede nye affattelse af § 21 h i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i nærværende ændringsforslag er alene lovteknisk begrundet og svarer ordret til den foreslåede affattelse af § 21 h i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i § 1, nr. 21, i det fremsatte lovforslag. For denne bestemmelse henvises der i sin helhed til bemærkningerne til det fremsatte lovforslags § 1, nr. 21, jf. Folketingstidende 2018-19, A, L 104 som fremsat, side 52 ff.

Der foreslås på baggrund af drøftelser med arbejdsmarkedets parter en udvidelse af den foreslåede ordning med fritagelse for merbidrag for private leverandører af visse ydelser på det sociale område i § 21 i i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i det fremsatte lovforslags § 1, nr. 21.

Den foreslåede ordning i det fremsatte lovforslag skulle understøtte, at private leverandører fortsat har en tilskyndelse til at bidrage til uddannelsesopgaven på de offentlige velfærdsområder, ikke mindst i lyset af de aktuelle udfordringer med at rekruttere social- og sundhedspersonale. Derfor var det foreslået, at disse leverandører kunne søge om merbidragsfritagelse for den periode, hvor de rent faktisk har

udført en uddannelsesopgave ved at bidrage til at uddanne en elev i praktik, så de ikke opkræves et merbidrag alene som følge af den formelle konstruktion og aftale mellem offentlig myndighed og leverandør. Dette ændringsforslag skal fremme, at forslaget har den ønskede effekt.

Det foreslås, at det foreslåede § 21 i, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag affattes således, at der sker en opstilling af de leverandører på ældreområdet og det specialiserede socialområde, der på visse betingelser vil kunne søge om fritagelse for merbidrag. Oplistingen vil indebære en udvidelse af de typer af leverandører, der foreslås omfattet af bestemmelsen.

Anvendelsen af den foreslåede ordning vil blive monitoreret af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag som del af administrationens ordinære opfølgning på den samlede praktikpladsafhængige AUB-model. Monitoreringen skal tilvejebringe grundlag for en årlig stillingtagen til, om der er indikationer på uhensigtsmæssig anvendelse af denne mulighed for merbidragsfritagelse. I så fald vil der kunne ske en begrænsning af muligheden for merbidragsfritagelse efter denne bestemmelse igen.

Med det foreslåede, nye § 21 i, stk. 1, 1. led, vil en arbejdsgiver (leverandør, jf. nedenfor) som nævnt i de foreslåede, nye nr. 1 og 2, som opfylder betingelsen i § 21 a, stk. 2, efter ansøgning til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag kunne fritages for at betale merbidrag efter § 21 a, stk. 1, for elever på erhvervsuddannelsen til social- og sundhedshjælper og erhvervsuddannelsen til social- og sundhedsassistent, som arbejdsgiveren uddanner efter skriftlig aftale med den offentlige myndighed, som har indgået uddannelsesaftale med eleven.

Den foreslåede, nye § 21 i regulerer ikke, hvem der kan godkendes som praktikvirksomhed, eller hvorledes evt. udstationering af elever skal finde sted. Det er efter § 38, stk. 6, nr. 1, i lov om erhvervsuddannelser de faglige udvalg, der træffer afgørelse med hensyn til godkendelse af praktikvirksomheder, jf. § 31, stk. 1, og § 46. Det følger af § 106, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 286 af 18. april 2018 om erhvervsuddannelser, at en virksomhed, der har forpligtet sig til at lade en del af elevens uddannelse gennemføre i en anden virksomhed, er ansvarlig over for eleven for den samlede praktikuddannelse. Herunder er virksomheden ansvarlig for, at udstationeringen sker i den aftalte eller forudsatte periode inden for den aftalte uddannelsestid, og at den virksomhed, hvortil udstationeringen sker, er godkendt til at gennemføre den pågældende del af praktikuddannelsen. Tilsvarende følger af bekendtgørelsens § 106, stk. 2, at virksomheder, der i henhold til § 66 d, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser, lader eleven modtage supplerende skolepraktik, er ansvarlig over for eleven for den samlede praktikuddannelse. Efter § 38, stk. 6, nr. 1, i lov om erhvervsuddannelser er det de faglige udvalg, der træffer afgørelse med hensyn til godkendelse af praktikvirksomheder, jf. § 31, stk. 1, og § 46.

Det bemærkes, at den sædvanlige sprogbrug i det praktikpladsafhængige AUB-bidrag anvendes i det foreslåede, nye § 21 i. Med "arbejdsgiver" menes der således efter forslaget den udstationeringsvirksomhed, der som arbejdsgiver (for andre medarbejdere end eleven, jf. nedenfor) ellers ville

skulle betale merbidrag efter lovens § 21 a, fordi arbejdsgiverens (udstationeringsvirksomhedens) uddannelsesratio er lavere end arbejdsgiverens (udstationeringsvirksomhedens) måluddannelsesratio. Der menes ikke den udstationerende arbejdsgiver, som har indgået uddannelsesaftalen med eleven, og som er ansvarlig over for eleven for den samlede praktikuddannelse. Det er således efter forslaget muligt at søge om merbidragsfritagelse for en arbejdsgiver (udstationeringsvirksomhed), som ellers ville skulle betale merbidrag, men som har påtaget sig at uddanne elever, som virksomheden el.lign. ikke har indgået uddannelsesaftale med. Det er følgelig ikke den arbejdsgiver, der har indgået uddannelsesaftale med eleven, der vil kunne ansøge om fritagelse efter den foreslåede bestemmelse.

Som noget nyt i forhold til den foreslåede § 21 i i det fremsatte lovforslags § 1, nr. 21, vil udstationeringsvirksomheden skulle have påtaget sig denne uddannelsesopgave efter skriftlig aftale med den offentlige myndighed, som har indgået uddannelsesaftale med eleven. En sådan aftale kan fx være en del af en driftsoverenskomst, en del af en kontrakt indgået efter udbud eller udformes som et selvstændigt dokument alene om uddannelsesopgaven. Også denne del af ændringsforslag 6 vil indebære en udvidelse i forhold til det foreslåede § 21 i i det fremsatte lovforslags § 1, nr. 21, der er begrænset til tilfælde, hvor leverandøren uddanner eleven på grundlag af driftsoverenskomst med en offentlig myndighed efter reglerne i lov om social service (serviceloven).

Det nye § 21 i, stk. 1, nr. 1, vil omfatte private leverandører, der udfører opgaver efter §§ 83, 83 a eller 86 i serviceloven.

Personlig og praktisk hjælp og madservice efter servicelovens § 83, rehabiliteringsforløb efter servicelovens § 83 a, og genoptræning og vedligeholdelsestræning efter servicelovens § 86 ydes til borgere uanset boform.

Efter servicelovens § 83 skal kommunalbestyrelsen tilbyde 1) personlig hjælp og pleje, for eksempel hjælp til personlig hygiejne, 2) hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet, for eksempel rengøring, og 3) madservice. Den personlige og praktiske hjælp og madservice gives til personer, som på grund af midlertidigt eller varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer ikke selv kan udføre disse opgaver.

Efter servicelovens § 83 a skal kommunalbestyrelsen tilbyde et korterevarende og tidsafgrænset rehabiliteringsforløb til personer med nedsat funktionsevne, hvis rehabiliteringsforløbet vurderes at kunne forbedre personens funktionsevne og dermed nedsætte behovet for personlig og praktisk hjælp og madservice efter servicelovens § 83.

Efter servicelovens § 86, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen tilbyde genoptræning til afhjælpning af fysisk funktionsnedsættelse forårsaget af sygdom, der ikke behandles i tilknytning til en sygehusindlæggelse, og efter servicelovens § 86, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen tilbyde hjælp til at vedligeholde fysiske eller psykiske færdigheder til personer, som på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer har behov herfor.

Kommunalbestyrelsen skal efter servicelovens § 91, stk. 1, skabe grundlag for, at modtagere af hjælp efter servicelo-

vens § 83 kan vælge mellem to eller flere leverandører af denne hjælp, hvoraf den ene leverandør kan være kommunal. Efter servicelovens § 91, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen for at opfylde forpligtelsen i medfør af § 91, stk. 1 som minimum 1) indgå kontrakt med to eller flere leverandører eller 2) tilbyde modtagerne et fritvalgsbevis, som giver borgere, der er visiteret til hjælp efter § 83, adgang til, at de pågældende borgere selv indgår aftale med en cvr-registreret virksomhed om hjælpens udførelse.

Forpligtelsen til at skabe grundlag for at modtagere af hjælp efter § 83 kan vælge mellem to eller flere leverandører af denne hjælp, omfatter efter servicelovens § 83 ikke beboere i plejehjem m.v., jf. servicelovens § 192, lejere i plejeboligbebyggelser, der er omfattet af lov om almene boliger m.v. eller lov om boliger for ældre og personer med handicap, lejere og beboere i friplejeboliger, der er omfattet af lov om friplejeboliger, og lejere i tilsvarende boligenheder.

Efter servicelovens § 4, stk. 2, opfylder kommunalbestyrelsen sit forsyningsansvar ved brug af egne tilbud og ved samarbejde med andre kommuner, regioner eller private tilbud. Kommunalbestyrelsen kan således beslutte at bruge private leverandører i udførelsen af opgaver efter servicelovens §§ 83, 83 a og 86, også uden for området for frit leverandørvalg efter servicelovens § 91.

Private leverandører vil således eksempelvis kunne være private leverandører efter servicelovens § 91, private leverandører, herunder selvejende institutioner, der driver et plejehjem eller plejeboliger efter driftsoverenskomst med kommunen eller efter et udbud.

Private leverandører vil også omfatte friplejeboligleverandører efter lov om friplejeboliger, jf. lovbekendtgørelse nr. 1162 af 26. oktober 2017.

Friplejeboligleverandører efter lov om friplejeboliger er certificeret af Sundhedsstyrelsen efter § 5, stk. 1, i lov om friplejeboliger.

Det følger af § 5, stk. 2, i lov om friplejeboliger, at certificationen skal omfatte levering af personlig pleje, praktisk hjælp og madservice efter §§ 83 og 87 i serviceloven. Af § 5, stk. 3, i lov om friplejeboliger følger endvidere, at certificationen kan omfatte visse andre tilbud efter serviceloven. Det drejer sig om rehabiliteringsforløb, jf. servicelovens § 83 a, socialpædagogisk bistand, jf. servicelovens § 85, genoptræning m.v., jf. servicelovens § 86, ledsagelse, jf. servicelovens § 97, særlige kontaktpersoner for personer, som er døvblinde, jf. servicelovens § 98, og behandlingsmæssige tilbud, jf. servicelovens § 102. Certification som friplejeboligleverandør kan meddeles til fysiske og juridiske personer, jf. § 6 i lov om friplejeboliger.

Efter § 8, stk. 1, i lov om friplejeboliger skal friplejeboligleverandøren levere de tilbud, som kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om, jf. serviceloven, og skal varetage formålet med den hjælp, som kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om.

Det nye § 21 i, stk. 1, nr. 2, vil omfatte private leverandører, der udfører opgaver efter § 66, stk. 1, nr. 5 og 6, §§ 85, 107-108 og 110 i serviceloven.

Servicelovens § 66, stk. 1, nr. 5 og 6, oplister to af de mulige anbringelsessteder for børn og unge, som kommu-

nalbestyrelsen kan benytte, hvis kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om anbringelse uden for hjemmet efter servicelovens § 52. Servicelovens § 66, stk. 1, nr. 5, vedrører opholdssteder, og § 66, stk. 1, nr. 6, vedrører døgninstitutioner, herunder delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger på døgninstitutioner samt sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger.

Efter servicelovens § 85 skal kommunalbestyrelsen tilbyde hjælp, omsorg eller støtte samt optræning og hjælp til udvikling af færdigheder. Hjælpen skal tilbydes personer, der har behov herfor på grund af betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer.

Efter servicelovens § 107 skal kommunalbestyrelsen tilbyde midlertidigt ophold i boformer til personer, som på grund af betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer har behov herfor.

Efter servicelovens § 108 skal kommunalbestyrelsen tilbyde ophold i boformer, der er egnet til længerevarende ophold, til personer, som på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for omfattende hjælp til almindelige, daglige funktioner eller pleje, omsorg eller behandling, og som ikke kan få dækket disse behov på anden vis.

Efter servicelovens § 110 skal kommunalbestyrelsen tilbyde midlertidigt ophold i boformer til personer med særlige sociale problemer, som ikke har eller ikke kan opholde sig i egen bolig, og som har behov for botilbud og for tilbud om aktiverende støtte, omsorg og efterfølgende hjælp.

Det følger af servicelovens § 4, stk. 3, jf. lov om socialtilsyn § 4, stk. 1, nr. 2, at opholdssteder for børn og unge efter servicelovens § 66, stk. 1, nr. 5, og døgninstitutioner efter § 66, stk. 1, nr. 6, samt botilbud efter §§ 107, 108 og 110 skal være godkendt af socialtilsynet for at kunne indgå i den kommunale forsyning. Der gælder samme krav om godkendelse fra socialtilsynet for tilbud med socialpædagogisk støtte efter servicelovens § 85, såfremt hjælpen er omfattet af lov om socialtilsyn § 4, stk. 1, nr. 3. Det er socialtilsynet, som afgør, hvorvidt et tilbud skal godkendes af socialtilsynet, jf. lov om socialtilsyn § 4, stk. 2.

Vurderer socialtilsynet, at et tilbud med socialpædagogisk støtte efter servicelovens § 85 ikke er omfattet af lov om socialtilsyn § 4, stk. 1, nr. 3, og derfor ikke skal godkendes af socialtilsynet, skal tilbuddet ikke godkendes, inden tilbuddet kan indgå i kommunens forsyning efter servicelovens § 4. Den kommune, hvori leverandøren af tilbuddet er beliggende, skal i disse tilfælde føre det driftsorienterede tilsyn med tilbuddet, jf. servicelovens § 148 a, medmindre tilbuddet er opført af regionsrådet. Kommunens driftsorienterede tilsyn efter servicelovens § 148 a omfatter tilsyn med tilbuddets personale, bygninger og økonomi.

Med private leverandører menes i de foreslåede nye § 21 i, stk. 1, nr. 1 og 2, ikke-offentlige leverandører, som fx private virksomheder og lignende selvejende institutioner eller fonde.

Efter det foreslåede, nye § 21 i, stk. 2, kan der alene ske merbidragsfritagelse for de kalenderdage, hvor eleven uddannes hos arbejdsgiveren (udstationeringsvirksomheden). Det foreslåede vil indebære, at det vil være den periode, som

arbejdsgiveren (udstationeringsvirksomheden) er forpligtet ifølge den indgåede aftale til at uddanne eleven på vegne af den offentlige myndighed, der afgrænser de dage, som arbejdsgiveren (udstationeringsvirksomheden) kan søge for. Både praktik- og skoleperioder vil kunne være omfattet. Bestemmelsen svarer i øvrigt til den foreslåede § 21 i, stk. 1, 2. pkt., i det fremsatte lovforslags § 1, nr. 21.

Det foreslåede, nye § 21 i, stk. 3, svarer til det foreslåede § 21 i, stk. 2, i det fremsatte lovforslags § 1, nr. 21.

5. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 15. november 2018 og var til 1. behandling den 21. november 2018. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Undervisningsudvalget.

Oversigt over lovforslagets sagsforløb og dokumenter

Lovforslaget og dokumenterne i forbindelse med udvalgsbehandlingen kan læses under lovforslaget på Folketingets hjemmeside www.ft.dk.

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF) nfm. Alex Ahrendtsen (DF) Marlene Harpsøe (DF) Dorthe Ullemose (DF)

Marie Krarup (DF) Tilde Bork (DF) Anni Matthiesen (V) Peter Juel-Jensen (V) Jan E. Jørgensen (V)

Louise Schack Elholm (V) Carl Holst (V) Jane Heitmann (V) Henrik Dahl (LA) Laura Lindahl (LA)

Brigitte Klinskov Jerkel (KF) Annette Lind (S) Lars Aslan Rasmussen (S) Jan Johansen (S) Julie Skovsby (S)

Mattias Tesfaye (S) Pernille Rosenkrantz-Theil (S) fmd. Rosa Lund (EL) Jakob Sølvhøj (EL) Pernille Schnoor (ALT)

Carolina Magdalene Maier (ALT) Torsten Gejl (ALT) Lotte Rod (RV) Marianne Jelved (RV) Jacob Mark (SF)

Inuit Ataqatigiit, Nunatta Qitornai, Tjóðveldi og Javnaðarflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Socialdemokratiet (S)	46	Socialistisk Folkeparti (SF)	7
Dansk Folkeparti (DF)	37	Det Konservative Folkeparti (KF)	6
Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	34	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Enhedslisten (EL)	14	Nunatta Qitornai (NQ)	1
Liberal Alliance (LA)	13	Tjóðveldi (T)	1
Alternativet (ALT)	10	Javnaðarflokkurin (JF)	1
Radikale Venstre (RV)	8		

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 2 møder.

Hørings svar

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og undervisningsministeren sendte den 6. september 2018 dette udkast til udvalget, jf. UNU alm. del – bilag 161, folketingsåret 2017-18. Den 15. november 2018 sendte undervisningsministeren høringssvarene og et høringsnotat til udvalget.

Bilag

Under udvalgsarbejdet er der omdelt 4 bilag på lovforslaget.